

Itt születtem

Lövéte

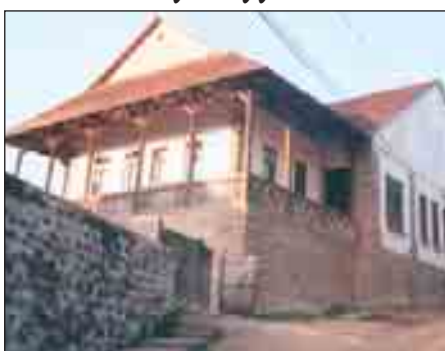

Lövéte község Hargita megye dél-nyugati részén, a Kis-Homoród patak szűk völgyében, a Hargita hegység lábánál fekszik.

Keletkezéséről több monda és legenda kering. A legelterjedtebb szerint a mai Lövéte helyén mocsaras tó volt, ahol vízimadarak tanyáztak. Két atyafi a nádist járva vadászott. Egyikük rálőtt egy vadrécére. A másik megkérdezte: „Lövé, te?” (Löttél, te?). Innen nevezték volna e helyet Lövétének. Valószínűbb azonban,

hogy a mi falunk is, a többi „Lövé” nevű településhez hasonlóan, nevét a honfoglalás kori ijászokról, lövékről kapta, akiket védelmi céllal telepítettek köröskörül az ország határaitra.

A község határában levő híres Kirulyfürdővel együtt Lövétének 3523 lakosa van, római katolikus székely magyarok.

Templomunk 1776-ban épült, Kisboldogasszony tiszteletére szentelték fel. Nagyharangunk felirata: „Bátyám Budapesten, öcsém Brassóban, én pedig Lövétén”.

A falunkba látogatókat elbűvöli a szűk völgy miatt kialakult, jellegetes lövétei

építkezés: keskeny utcák, sűrűn épített, magas kőházak.

Ugyancsak megcsodálják a „sósikut”, a napjainkban is működő kovácsműhelyt, Nádasszéket.

A sósút vizében pácolódik a legfinomabb sonka, szalonna, de régen a lövéteiek mindent ezzel sóztak. Hogy ki ne apadjon, a kút használatát, mint a székely falvak egész életét, igazságos, szigorú rend szabályozta.

Másik kincsünk a Nádasszék nevű völgy, amely számunkra dús fűvű kaszálókat, a turisták számára gyógyfürdőt, tucatszói borvízforrást jelent.

A lakosság fő foglalkozása a múltban és részben ma is az állattenyésztés és a földművelés. A kevés és rossz minőségű szántó miatt azonban errefelé az Isten szűken méri a termést. A lövéteiek ezért más kereseti lehetőség után is kell, hogy nézzenek.

A lövétei székelyruha messze földön híres. Színösszetétele koronként, korosztályonként változik. Résezi: szöttes ing, lájbi, rokolya, karinca (kötény), gyünqy. Ma is viselik nagyobb egyházi ünnepekkor, „koros bálakon” (kortársi találkozók), egyéb különleges alkalmakkor.

Nálunk még szokásban van az aprószentekelés, a húsvéti locsolás, a híres lövétei betlehemes pásztorjáték, a farsangolás, a cukkozás (guzsalyas) és a bálók.

Régen a téli estéken a szomszédságok „cukkba” gyűltek össze fonásra, a férfiak énekeltek, meséltek, mókáztak, a legények az elejtett orsót csókért adták vissza. A farsang idején „guzsalyosba” mentek a rokonok egymáshoz, reggeltől estig tartott a kézimunkázás, szórakozás, ebéddel is szolgált a házigazda. Napjainkban a kender- és gyapjúfeldolgozás helyét a kötés, hímzés, horgolás vette át, már csak az asszonyok ülnek össze a „cukkba”, és nőta helyett a televízió szól.

A farsangzárást manapság is ugyanúgy ünnepeljük, mint valaha: „kövércsütörtökön” maszkabál a fiatalok és felnőttek részére, húshagyószombaton műsorral egybekötött kosaras nősemerbál, húshagyóvasárnap „rokolyás bál” kizárólag leányoknak és legényeknek, ahová illik székely ruhába menni. A húshagyókeddi ünnepség bokrétaavarrással kezdődik a népházban, utána szentmise, majd felvonulás népviseletben, tánc a falu hidjain, illetve az előljárásság meglátogatása, végül pedig éjfélig tartó bál, amikor a nagyharang jelzi a nagybőjt kezdetét.

Több, mint 400 éves iskolánk a falu egykori legnagyobb birtokosának, Székely Mózesnek a nevét viseli. Az iskolaépületek az ő egykori birtokain állnak. A valamikori „ezer gyermek falujában” mára csupán 350 maradt.

Évente kirándulunk a falu határában levő nárciszrétre. Ennek a bódító illatú virágnak a neve nálunk „kákvirág”.

Iskolánkban furulyakör, énekkar és néptáncsoport működik. Rendszeresen szerepelünk Március 15-én, Anyák Napján, a falunapokon, az évente megrendezett Ki mit tud? kulturális vetélkedőn. Dicsőséget szerzünk Lövéteinek körzeti, megyei és országos sportvetélkedőkön.

Ha utatok Székelyföldre vezet, látogassatok el hozzánk.

Szeretettel várnak, hogy többet is mesélhessenek szülőfalujukról a lövétei gyerekek és nevelőik.